

Arrest

nr. 269 674 van 14 maart 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEMOL
Avenue des Expositions 8/A
7000 MONS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 december 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 november 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. DEMOL verschijnt voor verzoeker en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 december 2020 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 23 februari 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. Bij arrest nr. 261 572 van 4 oktober 2021 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze weigeringsbeslissing. Op 17 november 2021 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) gegeven. Dit is de bestreden beslissing:

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer,

naam : M.

voornaam : E.

geboortedatum : (...)1991

geboorteplaats : Shkoder

nationaliteit : Albanië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 22/02/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5° en op 04/10/2021 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, inderdaad, betrokkene kwam het land binnen op 12/10/2011 en verblijft nog steeds op het grondgebied, zodat zijn (haar) regelmatig verblijf van 90 dagen overschreden is.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

In uitvoering van artikel 74/14, § 3, eerste lid, 6°, kan er worden afgeweken van de termijn bepaald in artikel 74/14, § 1, indien het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land niet-ontvankelijk werd verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°. Inderdaad, aangezien betrokkene al op 13/10/2011 en 01/12/2020 internationale bescherming heeft aangevraagd en door de beslissing van niet-ontvankelijkheid van het CG VS blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 7 van de Vreemdelingenwet, artikel 62 en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van de bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsplicht, het beginsel van audi alteram partem en van artikel 8 van het EVRM.

"(...).

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen. Het beginsel audi alteram partem eist dat eenieder waartegen een maatregel overwogen wordt, die deze persoon nadelig zou kunne beïnvloeden, voor het nemen van deze maatregel wordt verhoord; (...)
(arrest nr. 178 745 van 30 november 2016)

De verzoeker had zijn bijzonderlijk familiale toestand verklaard tijdens haar gehoor voor de verweerster. Hij praatte over de aanwezigheid van zijn familieleden op het grondgebied; Hij is met hen aangekomen in België in 2011 en verblijft met vanaf zijn terugkomst in september 2020; Hij is volledig afhankelijk van zijn familieleden. Alle die inlichtingen werden niet beschouwd door de verweester, in bestrijding met artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Ze heeft niet rekening houden met de familiale toestand van de verzoeker voordat ze de bestreden beslissing heeft genomen. Er bestaat een schending van dit artikel.

Minstens toont de motivering van de bestreden beslissing niet dat die plicht door de verweerster werd respecteert. De verzoekster toont ook een schending van de zorgvuldigheidsplicht, het beginsel van behoorlijk bestuur en het beginsel audi alteram partem. Hij werd niet verhoord voordat de verweerster de bestreden beslissing genomen heeft en hij voert in casu specifieke omstandigheden aan die na een individueel onderzoek het opleggen van een bevel om het grondgebied te verlaten hadden kunnen beïnvloeden. Hij verblijft op het grondgebied bij zijn familieleden met wie hij aangekomen is in België 10 jaren geleden. Er bestaat een bijzonderlijk afhankelijkheid tussen de verzoeker en zijn ouders wegens de omstandigheden van de administratieve pad van die familie. De verzoeker toont specifieke omstandigheden die het opleggen van een bevel om het grondbied te verlaten hadden moeten beïnvloeden. Er bestaat een bestrijding van het beginsel audi alteram partem. Ten slotte stelt de verzoeker een schending van artikel 8 EVRM vast; Hij bewijst een privaat / gezin leven met zijn familieleden en die word niet beschouwd door de verweerster. Er bestaat een positieve verplichting voor verweerster om dit gezinsleven te garanderen. De bestreden beslissing moet vernietigd worden."

2.2. Het administratief dossier bevat een synthesesnota van 17 november 2021 waarin de elementen uit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet worden toegelicht en waarin het volgende wordt gesteld:

"In het kader van Artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 "Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land." is de situatie bij het nemen van het bevel om het grondgebied te verlaten geëvalueerd. Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen, met inbegrip van de verklaringen afgelegd tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van het verzoek om internationale bescherming:

- Hoger belang van het kind : betrokkene verklaarde (gehoor DVZ dd.16/12/2020) ongehuwd te zijn. Betrokkene verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat van de EU verblijvende minderjarige kinderen te hebben. Tot op heden blijkt hierin geen veranderingen in het administratief dossier van betrokkene.

- Gezins- en familieleven : betrokkene verklaarde (gehoor DVZ dd.16/12/2020) dat zijn beide ouders en één broer legaal in België verblijven. Deze behoren echter allen niet tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen ouders en hun meerderjarige kinderen of tussen meerderjarige broers en zussen onderling, zonder dat er bijkomende banden van afhankelijkheid worden aangetoond.

- Gezondheidstoestand : geen medische elementen in het dossier, geen medische attesten voorgelegd. Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten."

Uit deze nota blijkt dat de gemachtigde is overgegaan tot het individueel onderzoek dat in wezen uit voornoemd artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet voortvloeit.

Een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Verzoeker voert aan dat indien hij zou zijn gehoord door de gemachtigde, hij had kunnen vertellen over zijn bijzonderlijk familiale toestand. Zo zou hij volledig afhankelijk zijn van zijn familieleden.

Wat betreft de hoorplicht dient opgemerkt te worden dat een schending van het recht om te worden gehoord pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben. Hieruit volgt dat niet elke onregelmatigheid bij de uitoefening van het hoorrecht tijdens een administratieve procedure een schending van het hoorrecht oplevert. Voorts is niet elk verzuim om het hoorrecht te eerbiedigen zodanig dat dit stelselmatig tot de onrechtmatigheid van het genomen besluit leidt.

Het betoog van verzoeker laat niet toe te besluiten dat hij elementen had kunnen aanvoeren in een bijkomend verhoor die de inhoud van de bestreden beslissing hadden kunnen beïnvloeden. Verzoeker legt geen enkel concreet bewijs voor van de aangehaalde bijzondere afhankelijkheidsband tussen hem en zijn familieleden. Verzoeker toont geen schending van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan.

Zoals reeds aangehaald betoogt verzoeker dat er een bijzondere afhankelijkheidsband is tussen hem en zijn familieleden. Volgens verzoeker zou een toetsing in het kader van artikel 8 van het EVRM ontbreken.

De term 'familie en gezinsleven', zoals bedoel in artikel 8, eerste lid van het EVRM, is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd.

Waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en verwanten. Overeenkomstig de rechtsspraak van het EHRM kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Bij de beoordeling of er al dan niet een familie- en gezinsleven bestaat, moet rekening worden gehouden met alle indicaties die de verzoekende partij dienaangaande aanbrengt, zoals onder andere het samenwonen, de (financiële) afhankelijkheid en de reële banden tussen ouder en kind en tussen verwanten.

Verzoeker beperkt er zich in het verzoekschrift toe te stellen dat er een bijzondere afhankelijkheidsband bestaat tussen hem en zijn ouders. Hij toont hiermee niet aan afhankelijk te zijn van zijn familieleden. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd. Met betrekking tot het privéleven worden geen elementen aangevoerd.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond. Verzoeker maakt de schending van de opgeworpen wetsbepalingen en beginselen niet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC